

commodo Principi nostro nobisq; innoxio frui possit, non enim alimenta nobis fas est perdere, ubi ibi plus satis habemus, neq; fontem, postquam inde quantūlibet, potaverimus, obdurare, & occultare, ut ait *Plutarchus*, sed pro virili in omnibus tam publicis, quam privatis, habito tamen respectu ad rationem status cuiq; subvenire debemus, adeo ut quoq; intelligenda hoc loco veniat & utilitatem innoxiam haur excludat summa, in evitabilis, & extrema illa necessitas, in qua etiam is, qui omni humana ope, privatoq; & publico auxilio destitutus, sub animo aliquando, si potest restituendi, panem aufert, se unice sustentandi gratia, doli expers furtum haud committere dicitur, sed poenā legitimā, & furto debitā, absolvendus venit. *Vid. Cagnol. in l. qua propter. de Regul. jur. n. 3. Puffend. de J. N. & G. lib. 2. c. 5. §. 5. Jul. Clar. lib. 5. sentent. §. furtum. num. 24. Menoch. de Arbitrat. Jud. Quest. lib. 2. Cent. 2. Cas. 182. num. 27. & omnino Excellentissimus Dominus Johannes Georgius Simon, Præceptor meus quondam ad ciner. & usq; venerandus in notis ad Guil. Grotium, c. 13. §. 10. ubi expresse dicit, quod Dominus rei in casu extremæ necessitatis, ab egeno sub spe & sancta promissione restituendi violenter ablata, non possit dici invitum moraliter, ut ut physice, cum illud ad quod jure naturæ adstringitur, ipsum non velle in genere morum, qua homo est, præsumi nequeat. Quod etiam adeo ampliatur quidam Moralistarum, ut ei etiam licitum esse contendant, se prohibentem, quo minus aufert, reservato sibi inculpatæ tutelæ moderamine occidere. *Vid. Job. de Dicastillo lib. 2. de just. & jur. 1. 2. diff. 9. num. 251. 2. 2. Lessius de just. & jur. l. 2. c. 12. dub. 12. n. 69.**

TH. V.

Non autem oritur hæc UTILITAS INNOXIA ex falsa Grotii opinione, quam fovet *lib. 2. c. 2. de communione omnium rerum,*